

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ
Staroměstské nám. 6
110 15 Praha 1

Adresáti: dle rozdělovníku

V Praze dne 26. října 2020
Č. j.: MMR-50368/2020-83/2367

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo pro místní rozvoj, jako správní orgán příslušný podle ustanovení § 14 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) ve spojení s § 178 odst. 2 správního řádu a s § 92a písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, **ve věci odvolání Jiřího Maráka**, nar. 21.7.1978, bytem Žitná 429, 796 04 Prostějov, účastníka řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, zastoupeného Mgr. Ondřejem Masopustem, advokátem, Riegrova 17, 779 00 Olomouc, proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru strategického rozvoje kraje, **č. j. KUOK 64459/2020 ze dne 15.6.2020**, sp. zn. KÚOK/50814/2020/OSR/7515, jímž bylo rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, stavebního úřadu, č. j. PVMU 86017/2019 61 ze dne 17.7.2019, sp. zn. SÚ/141/2019-Bou, kterým byla dodatečně povolena stavba „*drátěné oplocení*“ na pozemku p. č. 240/7 v k. ú. Domamyslice, podle § 97 odst. 3 ve spojení s § 98 správního řádu zrušeno a věc byla vrácena Magistrátu města Prostějova, stavebního úřadu, a kterým podle § 99 odst. 3 správního řádu určil, že účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne právní moci přezkoumávaného rozhodnutí, **rozhodlo** takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání Jiřího Maráka, nar. 21.7.1978, bytem Žitná 429, 796 04 Prostějov, **zamítá** a jím napadené **rozhodnutí** Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru strategického rozvoje kraje, **č. j. KUOK 64459/2020 ze dne 15.6.2020**, sp. zn. KÚOK/50814/2020/OSR/7515, **se potvrzuje**.

ODŮVODNĚNÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor strategického rozvoje kraje (dále též „krajský úřad“), předal Ministerstvu pro místní rozvoj (dále jen „ministerstvo“) spis se stanoviskem k odvolání proti svému rozhodnutí č. j. KUOK 64459/2020 ze dne 15.6.2020, sp. zn. KÚOK/50814/2020/OSR/7515 (dále též „rozhodnutí krajského úřadu“).

Z předloženého spisu byly zjištěny dále uvedené podstatné skutečnosti.

Magistrát města Prostějova, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), rozhodnutím č. j. PVMU 86017/2019 61 ze dne 17.7.2019, sp. zn. SÚ/141/2019-Bou (dále též „rozhodnutí stavebního úřadu“), rozhodl, že stavba označená jako „Drátěné oplocení“ na pozemku p. č. 240/7 v k. ú. Domamyslice (dále jen „oplocení“), jejímž stavebníkem je Jiří Marák, nar. 21.7.1978, bytem Žitná 429, 796 04 Prostějov (dále jen „stavebník“), se dodatečně povoluje.

Dále již nebude katastrální území uváděno, neboť se bude vždy jednat o k. ú. Domamyslice.

Dne 26.8.2019 obdržel krajský úřad, podnět k provedení přezkumného řízení spolku Prostor Prostějov z. s., IČ 04556402, se sídlem Domamyslická 8/61, 796 04 Prostějov, jímž se domáhal přezkoumání rozhodnutí stavebního úřadu.

Krajský úřad písemností č. j. KUOK 90812/2019 ze dne 29.8.2019, sp. zn. KÚOK/89696/2019/OSR/7760, vyzval stavební úřad k předložení správního spisu v dané věci, jenž obdržel dne 12.9.2019. Po prostudování předloženého spisového materiálu stavebního úřadu krajský úřad dospěl k závěru, že Ing. František Ševčík, bytem Ohrozim č. p. 130, 798 03 Ohrozim, a Ludvík Ševčík, bytem Alojzov č. p. 39, 798 04 Alojzov, jakožto spolumajitelé pozemku p. č. 6 (jehož spoluvlastníkem je též stavebník), měli být zahrnuti do okruhu účastníků řízení o dodatečném povolení stavby, neboť stavební úřad do rozhodnutí doslovně převzal podmínku stanovenou v závazném stanovisku příslušného vodoprávního úřadu, která zní „*Vlastníkovi Čechovického náhonu bude umožněn vstup za účelem provedení údržby a úpravy koryta náhonu i z protější břehové strany z pozemku p. č. 6 k. ú. Domamyslice – ve vlastnictví žadatele.*“ Krajský úřad uvedl, že nelze jednoznačně vyloučit jejich dotčení v důsledku následného užívání předmětné stavby. Stavební úřad s nimi však jako s účastníky řízení nejednal. Z toho důvodu krajský úřad vrátil předložený správní spis zpět stavebnímu úřadu s tím, aby neprodleně oznámil rozhodnutí opomenutým účastníkům řízení, a nebude-li vydané rozhodnutí napadeno jejich odvoláním, opětovně předložil po nabytí právní moci rozhodnutí správní spis krajskému úřadu k provedení přezkumného řízení.

Stavební úřad zaslal rozhodnutí Ing. Františkovi Ševčíkovi a Ludvíkovi Ševčíkovi, které jim bylo doručeno shodně dne 3.10.2019 a proti kterému ani jeden z nich nepodal odvolání. Stavební úřad následně předložil krajskému úřadu správní spis, který jej obdržel dne 25.10.2019.

Krajský úřad po předběžném posouzení věci dospěl k závěru, že v daném případě je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny lhůty pro možnou aplikaci přezkumného řízení a nebylo zapotřebí vysvětlení účastníků řízení, proto podle § 98 správního řádu vydal rozhodnutí č. j. KUOK 113185/2019 ze dne 4.11.2019 sp. zn. KÚOK/89696/2019/OSR/7760, ve zkráceném přezkumném řízení, jímž podle § 97 odst. 3 správního řádu zrušil rozhodnutí stavebního úřadu č. j. PVMU 86017/2019 61 ze dne 17.7.2019, sp. zn. SÚ/141/2019-Bou, a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání. Účinky rozhodnutí v přezkumném řízení krajský úřad stanovil v souladu s § 99 odst. 3 správního řádu tak, že nastávají ode dne právní moci přezkoumávaného rozhodnutí.

Proti rozhodnutí krajského úřadu č. j. KUOK 113185/2019 ze dne 4.11.2019, sp. zn. KÚOK/89696/2019/OSR/7760, podal stavebník odvolání, a to prostřednictvím Mgr. Ondřeje Masopusta, advokáta.

Krajský úřad písemností č. j. KUOK 121142/2019 ze dne 21.11.2019, sp. zn. KÚOK/89696/2019/OSR/7760, vyzval ostatní účastníky předmětného řízení o podaném odvolání a vyzval je k vyjádření. Této možnosti využil Magistrát města Prostějova, odbor životního prostředí. Následně krajský úřad předal písemností č. j. KUOK 131910/2019 ze dne 19.12.2019, sp. zn. KÚOK/89696/2019/OSR/7760, odvolání ministerstvu. Ministerstvo písemností č. j. MMR-57727/2019-83/3931 ze dne 18.2.2020 vrátilo správní spis krajskému

úřadu spolu s výzvou k jeho kompletaci a opětovnému předložení ministerstvu. Kompletní správní spis ministerstvo obdrželo od krajského úřadu dne 16.3.2020.

Ministerstvo rozhodnutím č. j. MMR-16430/2020-83/800 ze dne 17.4.2020 rozhodlo o odvolání tak, že podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutí krajského úřadu č. j. KUOK 113185/2019 ze dne 4.11.2019, sp. zn. KÚOK/89696/2019/OSR/7760, zrušilo a věc mu vrátilo k novému projednání. Rozhodnutí ministerstva nabylo právní moci dne 22.4.2020.

Krajský úřad v novém projednání věci vydal rozhodnutí č. j. KUOK 64459/2020 ze dne 15.6.2020, sp. zn. KÚOK/50814/2020/OSR/7515, ve zkráceném přezkumném řízení, jímž podle § 97 odst. 3 správního řádu zrušil rozhodnutí stavebního úřadu č. j. PVMU 86017/2019 61 ze dne 17.7.2019, sp. zn. SÚ/141/2019-Bou, a věc vrátil stavebnímu úřadu. Účinky rozhodnutí v přezkumném řízení krajský úřad stanovil v souladu s § 99 odst. 3 správního řádu tak, že nastávají ode dne právní moci přezkoumávaného rozhodnutí.

V odůvodnění rozhodnutí krajský úřad posoudil, zda jsou splněny zákonné podmínky pro provedení zkráceného přezkumného řízení a lhůty pro vydání rozhodnutí v přezkumném řízení. V této souvislosti zejména uvedl, že vzhledem k shora popsanému dodatečnému doručení opomenutým účastníkům řízení přezkoumávané rozhodnutí stavebního úřadu nabylo právní moci dne 19.10.2019, a lhůta pro vydání rozhodnutí v přezkumném řízení (1 rok) tak neuplynula.

Krajský úřad dále uvedl, že rozhodnutí stavebního úřadu je v rozporu s právními předpisy ze dvou důvodů, a to z důvodu nezahrnutí Ing. Františka Ševčíka a Ludvíka Ševčíka do okruhu účastníků řízení a dále z důvodu neprokázání splnění požadavku podle § 129 odst. 3 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), podle kterého lze stavbu dodatečně povolit, pokud žadatel prokáže, že stavba není umístěna v rozporu s územně plánovací dokumentací. Předmětná stavba se podle Územního plánu Prostějov nachází v ploše veřejného prostranství, ve kterém je mimo jiné možné umístit oplocení, jež neomezí průchodnost územím. Krajský úřad uvedl, že nesdílí názor stavebního úřadu, podle kterého je předmětné oplocení v souladu s Územním plánem Prostějov, neboť podél oplocení je i nadále zajištěn dostatečný prostor umožňující volný průchod územím. Krajský úřad uvedl, že pro konstatování nesouladu stavby s územním plánem není nutné, aby oplocení průchod územím zcela znemožnilo, ale postačí, pokud oplocení průchod územím omezí. Podle krajského úřadu stavba oplocení průchodnost území omezila a nebyla tak splněna podmínka souladu stavby s územně plánovací dokumentací podle § 129 odst. 3 písm. a) stavebního zákona. Pokud se týká opomenutí účastníků řízení, krajský úřad zrekapituloval skutečnosti, na základě kterých k předmětnému závěru dospěl, a které v tomto rozhodnutí již ministerstvo uvedlo výše. Krajský úřad v této souvislosti nově uvedl, že stavební úřad vydal rozhodnutí v rozporu s § 36 odst. 2 správního řádu, podle kterého jsou účastníci oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko. Podle závěru krajského úřadu, tímto postupem stavební úřad porušil i § 2 odst. 1 a § 4 odst. 4 správního řádu.

Krajský úřad se následně zabýval otázkou, zda účastník řízení nabytí práva z přezkoumávaného rozhodnutí v dobré víře, a současně hodnotil, zda by újma, která by zrušením nebo změnou rozhodnutí vydaného v rozporu s právním předpisem vznikla některému účastníkovi, který nabytí práva z rozhodnutí v dobré víře, byla ve zjevném nepoměru k újmě, která jeho vydáním vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, přičemž vzal v úvahu kromě ustálené judikatury správních soudů [např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 1 As 94/2011-102 ze dne 22.9.2011; č. j. 6 As 36/2009-162 ze dne 21.1.2010; rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 2 As 74/2013-45 ze dne

9.12.2014; rozsudek NSS č. j. 2 As 241/2014-36 ze dne 12.2.2015] i nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 17/16 ze dne 4.9.2018, ve kterém se Ústavní soud vyjádřil k otázce nezbytnosti ochrany důvěry v akty veřejné moci a z nich v dobré víře nabytých práv.

Krajský úřad uvedl, že stavebník ke své žádosti o dodatečné stavební povolení stavby oplocení předložil projektovou dokumentaci stavby, ve které bylo v textové části týkající se posouzení souladu stavby s územně plánovací dokumentací zcela nesprávně uvedeno, že předmětná stavba je umístěna v ploše smíšené (SX), přičemž je z Územního plánu Prostějov zřejmé, že část pozemku p. č. 240/7 s umístěným předmětným oplocením nachází v ploše veřejného prostranství (PV). Na podkladě díkce ustanovení § 129 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého je důkazní břemeno na stavebníku a je tak sám povinen prokázat mj. soulad stavby s územně plánovací dokumentací, a na základě skutečnosti, že stavební úřad je však i přesto povinen vyzvat stavebníka k doplnění žádosti a zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tedy uvedená pochybení zjistit a poté postupovat v souladu s právními předpisy, krajský úřad uzavřel, že v souladu s nálezem Ústavního soudu ČR sp. zn. I. ÚS 17/16 ze dne 4.9.2018 na tento případ dopadá situace skupiny druhé, tedy nezákonnost aktu veřejné moci je způsobena pochybením jak stavebníka, tak stavebního úřadu.

Po provedení posouzení újem v souladu s § 94 odst. 4 správního řádu krajský úřad dospěl k závěru, že stavbou oplocení na pozemku p. č. 240/7 došlo k takovému negativnímu dotčení veřejného zájmu chráněného stavebním zákonem, zejména z hlediska plnění cílů a úkolů územního plánování, které převýšilo důvěru stavebníka v zákonnost a neměnnost povolení, kterou nabyt vydáním rozhodnutím.

Proti rozhodnutí krajského úřadu podal stavebník blanketní odvolání s tím, že odůvodnění bude doplněno ve lhůtě 30 dnů, tedy nejpozději do 31.7.2020.

Krajský úřad písemností č. j. KUOK 75086/2020 ze dne 3.7.2020, sp. zn. KÚOK/50814/2020/OSR/7515, vyzval stavebníka k doplnění odvolání ve smyslu § 82 odst. 2 správního řádu a k odstranění nedostatků odvolání usnesením stanovil lhůtu 7 dnů od doručení předmětné písemnosti.

Dne 29.6.2020 krajský úřad obdržel doplnění odvolání, kde ve věci týkající se souladu stavby oplocení s Územním plánem města Prostějov stavebník souhlasí se závěrem stavebního úřadu, a naopak nesouhlasí se závěrem krajského úřadu. Uvádí, že oplocení kopíruje stávající stavby a dřeviny, a proto postavené oplocení průchod územím nikterak neovlivnilo, nadto je oplocení postaveno ve stejné linii jako oplocení na sousedních pozemcích, a nenarušuje tedy harmonické měřítko a charakter krajiny. Dále uvádí, že zmiňovaná průchodnost územím nemá být brána ve smyslu, že po daném pozemku mohou chodit obyvatelé města, ale je třeba ji chápat ve smyslu údržby koryta vodního toku Čechovický náhon. Stavebník se dále vyjádřil k problematice opomenutí účastníků řízení, Ing. Františka Ševčíka a Ludvíka Ševčíka, a mj. uvedl, že krajský úřad dospěl k závěru, že nebyli zkráceni na svých právech. Stavebník dále vyjadřuje nesouhlas se závěrem krajského úřadu, že došlo k negativnímu dotčení veřejného zájmu chráněného stavebním zákonem, které převýšilo důvěru stavebníka v zákonnost a neměnnost povolení, kterou nabyt vydáním rozhodnutím, a odkazuje na nálezu Ústavního soudu ČR sp. zn. I. ÚS 17/16 ze dne 4.9.2018. Stavebník odmítá, že by pochybil, a podle jeho názoru nepochybil ani stavební úřad, a doplňuje, že vycházel z předpokladu, že dokumentace pro dodatečné povolení stavby byla vypracována osobou odborně způsobilou a měla by být v souladu s právními předpisy, což se podle jeho slov následně potvrdilo rozhodnutím o dodatečném povolení stavby vydaným stavebním úřadem.

Krajský úřad písemností č. j. KUOK 86746/2020 ze dne 30.7.2020, sp. zn. KÚOK/50814/2020/OSR/7515, vyzval účastníky řízení k vyjádření se k podanému odvolání ve lhůtě 10 dnů od doručení předmětné písemnosti.

Ministerstvo po předložení správního spisu se stanoviskem krajského úřadu nejprve posoudilo, zda odvolání bylo podáno k tomu oprávněným subjektem a v zákonné lhůtě podle § 83 odst. 1 správního řádu a zjistilo, že rozhodnutí krajského úřadu bylo stavebníkovi, který je účastníkem přezkumného řízení, oznámeno doručením prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky Mgr. Ondřeje Masopusta, zastupujícího stavebníka, dne 16.6.2020. Blanketní odvolání bylo krajskému úřadu doručeno prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky krajského úřadu dne 1.7.2020, tedy v 15 denní odvolací lhůtě podle § 83 odst. 1 správního řádu. Proti výzvě krajského úřadu č. j. KUOK 75086/2020 ze dne 3.7.2020, sp. zn. KÚOK/50814/2020/OSR/7515, doručené dne 8.7.2020, bylo doplnění odvolání krajskému úřadu doručeno dne 15.7.2020, tedy ve stanovené 7 denní lhůtě od doručení předmětné písemnosti. Odvolání je tedy včasné a přípustné.

Ministerstvo z hlediska jemu svěřených pravomocí dále přezkoumalo rozhodnutí krajského úřadu a rozhodlo, jak uvedlo ve výrokové části tohoto rozhodnutí, s ohledem na následující skutkové a právně relevantní okolnosti:

Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Ministerstvo přisvědčuje závěru krajského úřadu, že rozhodnutí stavebního úřadu je v rozporu s územně plánovací dokumentací, jak uvedlo již v rozhodnutí č. j. MMR-16430/2020-83/800 ze dne 17.4.2020, neboť rozhodnutí stavebního úřadu bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, konkrétně s § 129 odst. 3 písm. a) stavebního zákona, neboť předmětné oplocení je podle Územního plánu Prostějov umístěno v ploše veřejného prostranství (PV), ve kterém je podmíněně přípustné umístění *„oplocení pozemků, které neomezí průchodnost územím a nenaruší harmonické měřítko krajiny a bude v souladu s jeho charakterem“*. Z Územního plánu Prostějov zcela jasně vyplývá, že umístění oplocení pozemků v ploše veřejného prostranství je přípustné, resp. podmíněně přípustné, pouze v případě, že oplocení neomezí průchodnost územím, tedy z daného územního plánu nevyplývá, že by muselo dojít k úplnému znemožnění průchodu, ale postačí jeho omezení. Z předložené projektové dokumentace, konkrétně z výkresu C.03/00 Situace koordinační, je patrné, že oplocení je vystavěno téměř až po hranu, kde se relativně vodorovná, a tedy pochozí, část levého břehu toku Čechovický náhon, začíná svažovat k předmětnému toku, tedy oplocení je vystavěno po celé šíři břehu umožňující průchod, a volná je ponechána pouze svahovitá část, kterou není možné uvažovat pro bezpečný a poklidný průchod. Lze tedy uvést, že průchodnost územím je přinejmenším omezena, a nelze proto souhlasit s tvrzením stavebního úřadu, že průchodnost územím není omezena, když je zachován volný průchod podél oplocení. Rovněž tak nelze přisvědčit tvrzení stavebníka, že tím, že oplocení kopíruje stávající stavby a dřeviny, a že je postaveno ve stejné linii jako oplocení na sousedních pozemcích, průchod územím není oplocením nikterak ovlivněn. Z ortofotomapy je přitom zřejmé, že řešené oplocení je kompletně předsazené před linii oplocení sousedních pozemků. Tvrzení stavebního úřadu, že se v daném místě nenachází žádná pěšina, je bezpředmětné, neboť z územního plánu nevyplývá, že by průchodnost územím neměla být omezena pouze v případě, že je v ploše veřejného prostranství vyšlapána pěšina. Nelze ani přisvědčit tvrzení stavebníka, že zmiňovaná průchodnost územím nemá být brána ve smyslu, že po daném pozemku mohou

chodit obyvatelé města, ale je třeba ji chápat ve smyslu údržby koryta vodního toku Čechovický náhon, neboť v Územním plánu Prostějov je průchodnost územím specifikována v části 5. *Koncepce veřejné infrastruktury* uvedeno: 5.1 *Koncepce veřejných prostranství: Vymezuje plochy veřejných prostranství (PV) především pro zajištění prostupnosti města a jeho obsluhy, plochy veřejných prostranství – veřejná zeleň (ZV), případně plochy rekreace - na plochách přírodního charakteru (RN) pro zajištění rekreace obyvatel města v zeleni.* V části 6.8. *Koncepce prostupnosti krajiny* je uvedeno: *Koncepci prostupnosti krajiny zaručují koncepce veřejných prostranství, koncepce pěší dopravy, koncepce dopravy, koncepce lesů, případně koncepce silniční dopravy a koncepce rekreace v krajině. Zajištěním průchodnosti území se rozumí zejména ochrana prostupnosti v plochách veřejných prostranství nebo dopravní infrastruktury a dále v trasách cyklistických komunikací, pěších propojení nebo pasáží.* Z uvedeného je zřejmé, že průchodnost územím je Územním plánem Prostějov chápána jako zajištění prostupnosti města, a nikoliv jako umožnění údržby jednotlivě vymezených veřejných prostranství.

Pokud se týká opomenutí účastníků řízení, Ing. Františka Ševčíka a Ludvíka Ševčíka, ministerstvo je ve shodě se závěrem krajského úřadu, že stavební úřad vydal rozhodnutí v rozporu s § 36 odst. 2 správního řádu, podle kterého jsou účastníci oprávněni navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko. Podle závěru krajského úřadu, tímto postupem stavební úřad porušil i § 2 odst. 1 a § 4 odst. 4 správního řádu. Ministerstvo s ohledem na skutečnost, že krajský úřad zrušil a vrátil rozhodnutí stavebnímu úřadu, uvádí, že v novém projednání věci budou opomenutí účastníci řízení moci uplatnit výše uvedená práva. S ohledem na shora uvedené dále ministerstvo nepřisvědčuje tvrzení stavebníka, že krajský úřad dospěl k závěru, že tito účastníci nebyli zkráceni na svých právech.

Ministerstvo uvádí, že v souladu se závazným právním názorem ministerstva vyjádřeným v rozhodnutí č. j. MMR-16430/2020-83/800 ze dne 17.4.2020, se krajský úřad zabýval otázkou, zda stavebník nabyl práva z přezkoumávaného rozhodnutí v dobré víře, a při zkoumání této otázky vycházel z aktuální judikatury Ústavního soudu ČR, konkrétně z nálezu Ústavního soudu ČR sp. zn. I. ÚS 17/16 ze dne 4.9.2018, ve kterém Ústavní soud ČR vymezil následující tři modelové skupiny situací, které mohou při řešení otázky nabytí práv z rozhodnutí v dobré víře nastat:

- a) První skupinou jsou případy, kdy nezákonnost aktu veřejné moci je způsobena čistě pochybením na straně veřejné moci (procesní vady, nesprávný výklad práva, nesprávné posouzení rozsahu potřebných podkladů, příp. nesprávné posouzení podkladů předložených). V takovém případě je dobrá víra a důvěra ve správnost a zákonnost aktu na straně jednotlivce dána. Ke zrušení rozhodnutí lze přistoupit jen ve výjimečných případech.
- b) Druhou skupinou jsou případy, kdy nezákonnost aktu veřejné moci je způsobena pochybením na obou stranách vertikálního vztahu veřejná moc – jednotlivec. Půjde především o pochybení orgánů veřejné moci, o nichž osoba, která z daného rozhodnutí nabyla práva, musela vědět (uvedení nesprávných či zjevně neúplných, zejména skutkových zjištění a předpokladů, na což jednotlivec přes svou vědomost před vydáním rozhodnutí či po něm neupozornil). V této situaci nemůže být dána dobrá víra ve správnost takového rozhodnutí, ale nevylučuje to důvěru v jeho zákonnost a neměnnost (zde je nutné přihlédnout k plynutí času a rozvoji navazujících právních vztahů). V případě přistoupení ke zrušení napadeného rozhodnutí je nutné, pokud je to možné, zmírnit negativní dopady na oprávněnou osobu.
- c) Třetí skupinou jsou pak případy, kdy nezákonnost aktu veřejné moci je způsobena především či výlučně ze strany oprávněného ze správního rozhodnutí (úmyslné uvedení orgánu veřejné moci v omyl uvedením nepravdivých skutečností, předložení

nepravdivých podkladů, popř. dosažením příznivého rozhodnutí jiným protiprávním způsobem). Za této situace nemůže být dána ani dobrá víra ve správnost rozhodnutí, ani důvěra v jeho zákonnost a neměnnost. Při přistoupení ke zrušení napadeného rozhodnutí není zpravidla důvod chránit oprávněnou osobu před dopady jejího protiprávního jednání (ledaže by bylo nutné chránit práva třetích, nezúčastněných osob).

Krajský úřad pak správně podřadil daný případ pod modelovou skupinu b), neboť stavebník k žádosti o dodatečné stavební povolení stavby oplocení předložil projektovou dokumentaci stavby, ve které bylo v textové části týkající se posouzení souladu stavby s územně plánovací dokumentací zcela nesprávně uvedeno, že předmětná stavba je umístěna v ploše smíšené (SX), přičemž je z Územního plánu Prostějov zřejmé, že se nachází v ploše veřejného prostranství (PV). Rovněž plynutí času ukázalo, že stavebník musel určité povědomí o nezákonně umístěném oplocení mít, neboť ze správního spisu vyplývá, že po podání podnětu na přezkum rozhodnutí stavebního úřadu stavebník část oplocení souběžného s vodním tokem Čechovický náhon přemístil směrem od předmětného vodního toku, přestože již bylo dodatečně povoleno.

Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona je stavebník povinen prokázat mj. soulad stavby s územně plánovací dokumentací, což však nezavazuje stavební úřad povinnosti zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tedy přezkoumat žádost o dodatečné povolení stavby a připojené podklady mj. z hlediska § 129 odst. 3 stavebního zákona. Stavební úřad sice uvedl na pravou míru, že z hlediska členění předmětného území v platném Územním plánu Prostějov se stavba oplocení nachází v ploše veřejného prostranství (PV), zcela nesprávně však uzavřel, že podél oplocení bude nadále zajištěn bezpečný a nerušený průchod. Jak ministerstvo uvedlo výše, oplocení je vystavěno po celé šíři břehu, která by bezpečný průchod umožňovala, volná je ponechána pouze svahovitá část, kterou lze za průchodnou považovat pouze s velkou rezervou.

K námitce stavebníka, že vycházel z předpokladu, že dokumentace pro dodatečné povolení stavby byla vypracována osobou odborně způsobilou a měla by tak být v souladu s právními předpisy, ministerstvo uvádí, že projektant sice odpovídá za správnost, celistvost a úplnost jím zpracované dokumentace, a dále je povinen dbát právních předpisů a působit v součinnosti s příslušnými orgány územního plánování a dotčenými orgány, nicméně je to stavebník, který žádost s příslušnými doklady podává, a po jejím podání již za správnost předložené žádosti a dokumentace, zodpovídá on. Nelze automaticky předpokládat, i když by tomu tak v ideálním případě mělo být, že dokumentace zpracovaná osobou odborně způsobilou je bez vad. Z tohoto důvodu je tu právě stavební úřad, který mj. kontroluje správnost předložené žádosti a dokumentace. Stejně tak jako například v případě soudního sporu nelze v případě zastoupení osobou odborně způsobilou automaticky předpokládat úspěch. Uvedená námitka pak spadá do roviny soukromoprávní, nikoliv veřejnoprávní, a na dané věci tak nic nemění.

Krajský úřad následně důsledně poměřil jednotlivé újmy, a k újmě veřejnému zájmu mj. uvedl, že územní plánování zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. Ministerstvo proto bez dalšího přisvědčuje závěru krajského úřadu, že stavbou oplocení na pozemku p. č. 240/7 došlo k takovému negativnímu dotčení veřejného zájmu chráněného stavebním zákonem (což provedení stavby v rozporu s územním plánem bezesporu je), které převýšilo důvěru stavebníka v zákonnost a neměnnost povolení, kterou nabyl vydaným rozhodnutím.

Ministerstvo vzhledem ke všemu výše uvedenému shrnuje, že poté co krajský úřad dospěl k závěru, že újma, která vznikla jinému účastníkovi řízení nebo veřejnému zájmu, převyšuje újmu, jež by zrušením rozhodnutí vznikla stavebníkovi, jenž nabytí důvěru v zákonnost a neměnnost rozhodnutí, a bylo zcela namístě, když postupoval podle § 97 odst. 3 správního řádu a přezkoumávané rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání.

S ohledem na shora uvedené bylo proto rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení účastníků:

Podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 1 správního řádu se proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat (podat rozklad).

Ing. Hana B a h e n s k á
vedoucí oddělení územně a stavebně správního III
v odboru územně a stavebně správním

Rozdělovník k rozhodnutí č. j.: MMR-50368/2020-83/2367

Do vlastních rukou:

- prostřednictvím datové schránky:

1. Mgr. Ondřej Masopust, advokát, Riegrova 17, 779 00 Olomouc
(*zastupující Jiřího Maráka, Žitná 429, 796 04 Prostějov*)
2. Statutární město Prostějov, nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov

- prostřednictvím provozovatele poštovních služeb:

3. Daniel Cigr, Žitná 432, 796 04 Prostějov
4. Lenka Cigrová, Žitná 432, 796 04 Prostějov
5. Ing. František Ševčík, Ohrozim 130, 798 03 Plumlov

Ostatním účastníkům řízení, tj. neznámému okruhu dědiců po zemřelém Ludvíku Ševčíkovi, bytem Alojzov 39, 798 04 Určice, se v souladu s § 25 odst. 1 správního řádu doručuje veřejnou vyhláškou

Dále obdrží:

6. Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor strategického rozvoje kraje, Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc - *s tím, že správní spis bude vrácen po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí*

K vyvěšení na úřední desce a též způsobem umožňujícím dálkový přístup a následnému potvrzení a vrácení:

7. Ministerstvo pro místní rozvoj, oddělení spisové služby – *s interní žádostí o vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce Ministerstva pro místní rozvoj po dobu **15 dnů (do níž se nezapočítává den vyvěšení)**, včetně zveřejnění umožňujícího dálkový přístup, vyznačení data vyvěšení a sejmutí a o vrácení odboru územně a stavebně správnímu*
8. Krajský úřad Olomouckého kraje, Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc – *se žádostí **o bezodkladné** vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu **15 dnů (do níž se nezapočítává den vyvěšení)**, včetně zveřejnění umožňujícího dálkový přístup, vyznačení data vyvěšení a sejmutí a o vrácení odboru územně a stavebně správnímu Ministerstva pro místní rozvoj (zveřejnění na této úřední desce **nemá účinky doručení**)*
9. Magistrát města Prostějova, nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov – *se žádostí **o bezodkladné** vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu **15 dnů (do níž se nezapočítává den vyvěšení)**, včetně zveřejnění umožňujícího dálkový přístup, vyznačení data vyvěšení a sejmutí a o vrácení odboru územně a stavebně správnímu Ministerstva pro místní rozvoj (zveřejnění na této úřední desce **nemá účinky doručení**)*